

October 2020

การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้อ่าน
ตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(Development of a Curriculum to Enhance Informative Speaking
Ability Based on Competency-based Approach in English for
Upper Secondary School Students)

นางลลิตา แสงเรือน

ภาควิชา วิชาภาษาอังกฤษ

สุมาลี ชินกุล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the Education Commons

Recommended Citation

แสงเรือน, นางลลิตา; วงษ์สุวรรณ, ภาควิชา; and ชินกุล, สุมาลี (2020) "การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้อ่านตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Development of a Curriculum to Enhance Informative Speaking Ability Based on Competency-based Approach in English for Upper Secondary School Students)," *Journal of Education Studies*: Vol. 48: Iss. 4, Article 12.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol48/iss4/12>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล
ตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

Development of a Curriculum to Enhance Informative Speaking Ability Based on
Competency-based Approach in English for Upper Secondary School Students

นงลักษณ์ พงษ์เรือง¹ วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ² คงเภา² และ สุมาลี ชีโนกุล³

Nonglak Pangroean¹ Wipawan Wongsuwan Kongpow² and Sumalee Chinukul³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรดำเนินการใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้ 4) การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปทดลองใช้นำร่อง ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน ในปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบสอบวัดความรู้ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล และแบบประเมินเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมาย 3) สมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล 4) คำอธิบายรายวิชา 5) ผลการเรียนรู้ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) หน่วยการเรียนรู้ 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 10) แนวการวัดประเมินผล หลังการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนทุกคนมีแนวโน้มพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลที่ดีขึ้นอย่างเป็นลำดับเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล, หลักสูตรแนวคิดฐานสมรรถนะ, การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล

Article Info: Received 18 May, 2016; Received in revised form 10 December, 2020; Accepted 18 December, 2020

¹ นิสิตศึกษบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: pnancy1972@gmail.com

Ph.D. Candidate in Curriculum and Instruction Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: pnancy1972@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: wipawan.w@chula.ac.th

Lecturer in Philosophy in Curriculum and Instruction Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: wipawan.w@chula.ac.th

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: csumalee@chula.ac.th

Lecturer in Philosophy in Curriculum and Instruction Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: csumalee@chula.ac.th

Abstract

The principle purposes of this research and development study were to develop and evaluate the effectiveness of Thailand's secondary school curriculum, and enhance the informative English speaking skills of secondary school students using a competency-based approach. The study comprised four main stages, namely: 1) Preparation; 2) Development; 3) Implementation; and 4) Evaluation. The curriculum was verified and tested by experts, and a one-group pre-test/ post-test design was used to investigate the effectiveness of the curriculum. The samples consisted of 40 grade 11 students in the 2015 academic year. The research instruments employed consisted of an achievement test, and assessment of speaking ability and attitude. Data were analysed through pair t-test, and content analysis. Research findings found that the development curriculum included 10 components, namely: 1) Principles of curriculum; 2) Aims of curriculum; 3) 15 English informative speaking standard competences; 4) Subject description; 5) Learning outcomes; 6) Learning time structure; 7) Units of teaching; 8) Instructional design; 9) Teaching materials; and 10) Evaluation guidelines. After implementing the developed curriculum, the speaking ability and attitude of the students were significantly higher than before, at an 0.05 level of significance, and every student demonstrated an important upward trend of English informative speaking ability, thus verifying the hypothesis.

Keywords: competency-based approach curriculum development, enhancing speaking ability in English, English informative public speaking

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ในทุกระดับชั้นตลอดหลักสูตร (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548) อย่างไรก็ตาม ทักษะการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไทยยังไม่บรรลุตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรเท่าที่ควร อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ (กรมวิชาการ, 2544; สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553) อีกทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ควรปรับปรุงความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการ, 2556) ปัญหาและความต้องการดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพพอเพียงที่จะทำให้ผู้เรียน

บรรลุตตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และจากผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนไทย สามารถสรุปได้ว่า ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องการพัฒนามากที่สุด (ปองรัตน์ ศรีสืบ และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2553; รุ่งระวี สมะวรรณ, 2553; สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553; สิริวรรณ ภิญโญลักษณะ, 2549; สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และ ฉัตรลิกามหาพูนทอง, 2550) จากประเด็นดังกล่าว หลักสูตรในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพมนุษย์และเป็นหัวใจสำคัญของการสอน ควรได้รับการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ที่ไม่ใช่เพียงเพื่อให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ แต่ควรเป็นหลักสูตรที่มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ เพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการประกอบอาชีพ (Canagarajah, 1999, 2006, as cited in Kulsili, 2006; Ellis, 2006, as cited in Kulsili, 2006; Kumaravadivelu, 2006, as cited in Kulsili, 2006; Pennycook, 1998; Wallace & Pocklington, 2002; Wallace & Poulson, 2003)

การเสริมสร้างผู้เรียนให้มีสมรรถนะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพเพียงพอนั้น ผู้สอนควรเลือกใช้รูปแบบหรือกิจกรรมการสอนพูดที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เน้นการฝึกทักษะการพูดแบบเข้มข้น และการพูดเพื่อให้ข้อมูล (informative speaking) เป็นการพูดนำเสนอข้อมูลรูปแบบหนึ่ง ที่เหมาะสำหรับฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเชิงวิชาการให้กับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่ Celce-Murcia (2001) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาด้วยตนเองได้จากการพูดนำเสนอข้อมูล และหากผู้เรียนได้รับการฝึกพูดตั้งแต่วัยประถมศึกษา ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเสริมสร้างผู้เรียนไทยให้สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ถือเป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถของนักการศึกษา นักพัฒนาหลักสูตรและผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง เนื่องด้วยการพูดเพื่อให้ข้อมูลมีลักษณะเฉพาะของการพูดที่เป็น

การพูดสื่อสารซึ่งผู้พูดเป็นฝ่ายพูดเพียงฝ่ายเดียว ภาษาที่ใช้พูดจะใกล้เคียงกับภาษาเขียนหรือใช้ภาษาแบบเป็นทางการ มีระเบียบแบบแผนในการพูด เน้นเนื้อหาสาระและผู้ฟังเป็นสำคัญ เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และวัดประเมินการพูดจากผลสะท้อนจากผู้ฟัง ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นฝึกฝนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทั้งในการเตรียมความพร้อมและการพูดนำเสนอ หรืออาจกล่าวได้ว่า นอกเหนือจากความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษแล้ว ผู้พูดต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่พูด มีความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นระบบ (organize ideas) มีความสามารถในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย (tailor message) มีลีลาท่าทางในการพูดที่ชวนติดตามและยอมรับผลย้อนกลับหรือคำวิพากษ์จากผู้ฟัง (feedback) เพื่อนำไปพัฒนาการพูดของตนให้ดีขึ้น

ในการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ทั้งในด้านการเตรียมความพร้อมและการพูดนำเสนอ ผู้สอนจำเป็นต้องกำหนดกรอบมาตรฐานความรู้และความสามารถว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อะไร ปฏิบัติอะไรได้บ้าง มีความรู้และปฏิบัติได้ในระดับใด เพื่อใช้เป็นฐานในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนต้องกำหนดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า เมื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรจบสิ้นลง ผู้เรียนจะต้องมี ทักษะและความรู้ อะไรบ้าง (Richards, 2001)

ในงานวิจัยนี้ มุ่งพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเชิงวิชาการให้กับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีประสิทธิภาพ มีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และมีความพร้อมในทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต อีกทั้งยังเป็นแนวทางและตัวอย่างให้กับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้นำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไปได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยประเมินผลจาก

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบ

2.2 การเปรียบเทียบเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

2.3 การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลโดยจำแนกตามความสามารถ

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาที่แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ตอน โดยตอนที่ 1 การเตรียมการในการพัฒนาหลักสูตร ตอนที่ 2 การกำหนดมาตรฐานสมรรถนะและพัฒนาหลักสูตร ตอนที่ 3 การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และตอนที่ 4 การนำหลักสูตรไปใช้และประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วยชั้นย่อย 9 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชั้นที่ 2 การกำหนดสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง ชั้นที่ 3 การกำหนดกรอบมาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นที่ 4 การตรวจสอบและประเมินคุณภาพกรอบมาตรฐานสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ชั้นที่ 5 การยกร่างหลักสูตร ชั้นที่ 6 การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ชั้นที่ 7 การนำหลักสูตรไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นที่ 8 การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข และชั้นที่ 9 การนำหลักสูตรไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและการประเมินผล โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตอนที่ 1-3 ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้ที่ให้สัมภาษณ์

เพื่อกำหนดสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ได้กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 คน ประกอบด้วย ครูหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล จำนวน 17 คน คณะกรรมการการแข่งขันการพูดภาษาอังกฤษ Speech Contest ระดับประเทศ จำนวน 7 คน และศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 11 คน

2) กลุ่มผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน เพื่อทดลองใช้หลักสูตร

1.2 ตัวอย่างในการนำหลักสูตรไปใช้ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) ได้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จากผู้เรียนจำนวน 9 ห้องที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปกติ โรงเรียนตราษตระการคุณ อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 รวมจำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือวิจัยที่ใช้เก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วัดตัวแปรก่อน ระหว่าง และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรตลอดกระบวนการวิจัย จำนวน 8 ฉบับ ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูล 2) แบบวัดความรู้ความเข้าใจประจำหน่วยการเรียนรู้ 3) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลและเกณฑ์การให้คะแนนแบบ rubric scoring 4) แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของตนเองก่อนเรียนและพัฒนาการระหว่างเรียน 5) แบบประเมินพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของตนเองและสิ่งที่ได้เรียนรู้ 6) แบบบันทึกการสะท้อนคิดต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล 7) แบบประเมินเจตคติต่อการกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล 8) แบบบันทึกการสะท้อนคิดต่อการพูดนำเสนอของตนเอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนี้

3.1 การรวบรวมข้อมูลในขั้นเตรียมการในการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลโดยวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมากำหนดกรอบสมรรถนะโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง มีการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดในรอบที่ 1 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบเดลฟายในรอบที่ 2 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาแล้วสร้างแบบสอบถามแบบเดลฟายในรอบที่ 3 ในขั้นกำหนดมาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล

เก็บข้อมูลกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 330 คน โดยใช้แบบประเมินความต้องการจำเป็นพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ที่มีรูปแบบตอบสนองคู่ (dual response format) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีลักษณะให้ผู้ตอบตอบสนองต่อข้อความข้อละ 2 คำตอบ กับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 330 คน และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามวันและเวลาที่ได้รับอนุญาตจากโรงเรียน ต่อมาในขั้นประเมินคุณภาพมาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน ด้วยประเมินแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตรด้วยแบบประเมินคุณภาพที่พัฒนาขึ้น ได้รับผลการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิในระดับดีมาก

3.2 การทดลองใช้นำร่องและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปทดลองใช้นำร่องกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 จำนวน 40 คน รวมเวลา 60 ชั่วโมง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัยที่พัฒนาขึ้น โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ตลอดระยะเวลาการทดลอง

3.3 การรวบรวมข้อมูลในขั้นการนำหลักสูตรไปใช้และประเมินผลหลักสูตร ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปใช้กับตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปกติ โรงเรียนตราษตระการคุณ อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 รวมจำนวน 40 คน มีการรวบรวมข้อมูลก่อน ระหว่างและหลังการใช้หลักสูตร ดังนี้

ก่อนการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยประชุมได้นิเทศนักเรียนก่อนกิจกรรมการเรียนรู้ วัดและประเมินความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและเจตคติก่อนเรียน ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลที่ได้จากการวัดประเมิน เพื่อนำไปใช้เป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระหว่างการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น การวิเคราะห์ผู้ฟัง การออกเสียงภาษาอังกฤษ การฝึกทำทางประกอบการพูด และการฝึกปฏิบัติการพูดตามหัวข้อที่กำหนด ขณะเรียนได้มอบหมายให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้และทำแบบสอบประจำแต่ละหน่วย นักเรียนบันทึกการเรียนรู้และทำแบบสอบประจำแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แล้วดำเนินการสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังเรียน ด้วยแบบ

สอบแบบคู่ขนานกับก่อนเรียน ผู้เรียนประเมินเจตคติต่อกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมฝึกตามแผนการจัดการเรียนรู้ประจำหน่วยฝึกปฏิบัติที่ 1-4 โดยปรับใช้กระบวนการฝึกการพูดต่อหน้าชุมชน 6 ชั้นตอนของ Iberri-Shea (2009) เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนประเมินและเขียนสะท้อนคิดต่อการพูดของตนเอง ผู้สอนและผู้ช่วยวิจัยประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ตามแบบประเมินและให้คะแนนตามเกณฑ์ rubric scoring ที่กำหนด และหลังการใช้หลักสูตร

หลังการใช้หลักสูตร เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติทั้ง 4 หน่วย ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของนักเรียน โดยพิจารณาจากการพูดนำเสนอในหน่วยฝึกปฏิบัติที่ 5 (Project 5: Your Style, On Stage) นักเรียนบันทึกการสะท้อนคิดต่อการพูดนำเสนอของตนเองจากการดูเทปวีดิทัศน์การพูดนำเสนอ และประเมินพัฒนาการความสามารถในพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลและสิ่งที่ได้เรียนรู้ของตนเอง และประเมินเจตคติต่อกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ผู้สอนและผู้ช่วยวิจัยร่วมกันประเมินความสามารถในพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ด้วยเครื่องมือวิจัยที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณโดยใช้สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์วิจัย โดยใช้ *t*-test dependent การวิเคราะห์คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (relative gain score) และการวิเคราะห์อัตราพัฒนาการ (growth rate) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาจากบันทึกผลหลังการสอนและแบบบันทึกความรู้ และแบบบันทึกสะท้อนคิดต่อการพูดนำเสนอของตนเองของผู้เรียน

ภาพ 1

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย หลักการและแนวคิดพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย

ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและประเมินผล ดังรายละเอียด

1.1 หลักการและแนวคิดพื้นฐาน หลักสูตรฯ พัฒนาขึ้นตามแนวคิดหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งมีลักษณะเด่นที่ใช้มาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลจริง จากผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการพูดเพื่อให้ข้อมูล และการวิเคราะห์พื้นฐานความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะเบื้องต้นมาเป็นกรอบในการออกแบบหลักสูตร กำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล หลักสูตรประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 2 ด้าน คือ 1) สมรรถนะด้านการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอ (preparation) และ 2) สมรรถนะด้านการพูดนำเสนอ (presentation) รวม 15 มาตรฐานสมรรถนะ ได้แก่ มาตรฐานสมรรถนะที่ 1 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพูดเพื่อให้ข้อมูล มาตรฐานสมรรถนะที่ 2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับวัจนภาษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 3 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับวัจนภาษา มาตรฐานสมรรถนะที่ 4 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการเลือกและกำหนดขอบเขตหัวข้อ มาตรฐานสมรรถนะที่ 5 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการกำหนดประเด็นหลักและประเด็นเฉพาะ มาตรฐานสมรรถนะที่ 6 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับรูปแบบของบทพูดและเขียนโครงร่างบทพูด มาตรฐานสมรรถนะที่ 7 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการเตรียมสื่อประกอบการนำเสนอ มาตรฐานสมรรถนะที่ 8 การนำเสนอเนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการตามหัวข้อ มาตรฐานสมรรถนะที่ 9 การออกเสียงภาษาอังกฤษและใช้ไวยากรณ์ทางภาษาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาที่พูด มาตรฐานสมรรถนะที่ 10 การใช้ระดับเสียงสูงต่ำ เน้นคำ เน้นคำสำคัญในประโยค และจังหวะการหยุดในช่วงจบประโยค ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มาตรฐานสมรรถนะที่ 11 การใช้วัจนภาษาได้อย่างเหมาะสม มาตรฐานสมรรถนะที่ 12 การใช้รูปแบบการพูดนำเสนอที่เหมาะสม สอดคล้องกับหัวข้อ มาตรฐานสมรรถนะที่ 13 การใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอที่สอดคล้องและเหมาะสมกับหัวข้อ มาตรฐานสมรรถนะที่ 14 การพูดได้ครบถ้วนตามที่เวลากำหนด และมาตรฐานสมรรถนะที่ 15 การมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ความรู้ รวมถึงเกณฑ์ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนพึงปฏิบัติได้ และมีการวัดและประเมินโดยการปฏิบัติที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติ

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน (1) มีความรู้ความสามารถในการเตรียมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล (2) มีความรู้ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล และ (3) มีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล

1.3 โครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลาเรียนรวม 60 ชั่วโมง จำแนกเป็น 2 ช่วง คือ การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและเนื้อหา ใช้เวลาเรียน จำนวน 20 ชั่วโมง และการฝึกปฏิบัติการพูดนำเสนอ ใช้เวลาเรียน จำนวน 34 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน สรุปทบทวนภาพรวม ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคลแก่ผู้เรียนและทดสอบหลังเรียน จำนวน 6 ชั่วโมง

1.4 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 12 หน่วย จำแนกเป็นหน่วยการเรียนรู้จำนวน 7 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Getting to know Informative Public Speaking (IPS) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Practicing Basic English Pronunciation หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Capturing an Audience's Attention หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Adapting to Your Audience before You Speak หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Communicating the Thesis and Specific Purpose หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Organizing Exceptional and Logical Outline Pattern และหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Using Supporting Materials in Your Speaking และหน่วยฝึกปฏิบัติ จำนวน 5 หน่วยฝึกปฏิบัติ ได้แก่ หน่วยฝึกปฏิบัติที่ 1 Speech about Objects หน่วยฝึกปฏิบัติที่ 2 Speech about Processes หน่วยฝึกปฏิบัติที่ 3 Speech about Events หน่วยฝึกปฏิบัติที่ 4 Speech about Concepts และหน่วยฝึกปฏิบัติที่ 5 Your Style, On Stage

1.5 การจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรฯ เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาที่เน้นการสื่อสาร ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การการบรรยาย การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสอนด้วยแนวทางการพัฒนาทักษะทางภาษา 3 ชั้นของ Thornbury (2005) เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติที่ปรับใช้กระบวนการฝึกการพูดต่อหน้าชุมชน 6 ขั้นตอน ของ Iberri-Shea (2009) และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยนำเทคโนโลยีการเรียนรู้ทุกรูปแบบ มาผสมผสานกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในชั้นเรียน

1.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ กำหนดรายการสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ เช่น Facebook YouTube เพื่อเป็นแนวทางและตัวอย่างให้กับผู้นำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้ ผู้สอนควรศึกษาและปรับใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของโรงเรียนด้วยเช่นกัน

1.7 แนวทางการวัดและประเมินผล กำหนดการวัดและประเมินผลทั้งด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และการปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงทั้งในห้องเรียนและในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ผู้เรียนบันทึกการเรียนรู้ และบันทึกการสะท้อนคิดต่อการพูดของตนเอง ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ แบบสอบ แบบประเมินการปฏิบัติ แบบประเมินพัฒนาการของตนเอง แบบประเมินเจตคติและใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ rubric scoring

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนในภาพรวม ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรและจำแนกตามองค์ประกอบ

ตาราง 1

เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรในภาพรวม

การทดสอบ	ตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง	ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
ก่อน	40	47.58	3.46	44.00	3.86	72.84*	0.000
หลัง	40	91.98	3.36				

หมายเหตุ: * $p < .05$

ผลจากตาราง 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนในภาพรวม ก่อนเรียนเท่ากับ 47.58 หลังเรียนเท่ากับ 91.98 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนในภาพรวม

ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มขึ้นหลังเรียนตามหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

ตาราง 2

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล จำแนกตามองค์ประกอบก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

จำแนกตาม องค์ ประกอบ	การ ทดสอบ	ตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย ของความ แตกต่าง	ค่าเฉลี่ย ของส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	P
ความรู้ เกี่ยวกับ การพูด ภาษา อังกฤษเพื่อ ให้ข้อมูล	ก่อน	40	10.32	1.17	7.83	1.48	33.54*	0.000
	หลัง	40	18.15	1.13				
ความ สามารถใน การพูด ภาษา อังกฤษเพื่อ ให้ข้อมูล	ก่อน	40	38.06	2.76	35.52	3.08	72.84*	0.000
	หลัง	40	73.58	2.69				

หมายเหตุ: * $p < .05$

ผลจากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนก่อนเรียน เท่ากับ 10.32 หลังเรียน เท่ากับ 18.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนก่อนเรียน เท่ากับ 38.06 หลังเรียน เท่ากับ 73.58 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการพูดภาษา

อังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น หลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

2.2. ผลการศึกษาเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

ตาราง 3

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร

การทดสอบ	ตัวอย่าง (n)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง	ค่าเฉลี่ยของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
ก่อนการทดลอง	40	61.33	6.04	16.90	9.68	11.04*	0.000
หลังการทดลอง	40	78.23	7.66				

หมายเหตุ: $df = 39$ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติของผู้เรียนก่อนเรียน เท่ากับ 61.33 หลังเรียน เท่ากับ 78.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเจตคติของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มขึ้น หลังเรียนด้วยหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2.3 ผลการศึกษาพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลโดยจำแนกตามระดับความสามารถ

ผู้วิจัยศึกษาพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของ

ผู้เรียน จำนวน 40 คน จากการประเมิน 6 ครั้ง ระหว่างการใช้หลักสูตร โดยจำแนกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส อ 32102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มเก่ง คือ ผู้เรียนที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป กลุ่มปานกลาง คือ ผู้เรียนที่มีระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2.5-3.5 กลุ่มอ่อน คือ ผู้เรียนที่มีระดับผลการเรียนน้อยกว่า 2 รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4

อัตราพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนตามระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน ระหว่างการใช้หลักสูตร

ครั้งที่	กลุ่มเก่ง (n=18)		กลุ่มปานกลาง (n=13)		กลุ่มอ่อน (n=9)	
	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1	49	3.74	46	2.31	47	3.52
2	56	5.39	54	3.31	56	5.92
3	65	5.95	62	5.33	61	5.33
4	68	4.64	69	3.89	68	4.54
5	80	3.73	79	2.31	80	2.87
6	94	2.77	91	3.13	90	3.56

ผลจากตาราง 4 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มเก่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงที่ 5 เท่ากับ 14 คะแนน ผู้เรียนกลุ่มปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงที่ 5 เท่ากับ 12 คะแนน และผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงที่ 4 เท่ากับ 12 คะแนน และผู้เรียนกลุ่มเก่งมีคะแนนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประเด็นที่ 1 หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล

ตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนา เป็นหลักสูตรที่วิเคราะห์สมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลจริงจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลจริง มีการกำหนดผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนควรรู้อะไรและสามารถทำอะไรได้เมื่อจบหลักสูตร ใช้มาตรฐานสมรรถนะเป็นกรอบในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้การเรียนการสอนเชื่อมโยงกับการวัดและประเมินผล และกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ (performance criteria) เพื่อใช้ในการประเมินผลผู้เรียนที่แน่นอนชัดเจน

ประเด็นที่ 2 มาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลทั้ง 15 มาตรฐานสมรรถนะที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นมาตรฐานสมรรถนะที่กำหนดขึ้นโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (ethnographic Delphi future research) ผ่านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพมาตรฐานสมรรถนะและได้รับฉันทามติทุกข้อจากผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอนพูดภาษาอังกฤษและประสบการณ์ในการฝึกสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล และมีผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ประเด็นที่ 3 การออกแบบการพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องและตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งในส่วนของ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้และหน่วยฝึกปฏิบัติ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการวัดและการประเมินผล เนื่องด้วยในขั้นตอนการกำหนดกรอบมาตรฐานสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (needs assessment) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรให้สมบูรณ์ ดังที่ Flowerdew and Peacock (2001), Jordan (1997) และ Richards (2001) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการศึกษา และเป็นขั้นตอนสำคัญอันดับแรกในการออกแบบหลักสูตร การกำหนดสื่อการสอน การกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ประเด็นที่ 4 การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร เป็นการกำหนดตามกรอบมาตรฐานสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายตามสัดส่วนความสำคัญ กำหนดโครงสร้างเวลาเรียน ออกเป็นช่วงการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและเนื้อหา และช่วงการฝึกปฏิบัติการพูดนำเสนอ อย่างชัดเจน ซึ่งการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียนในลักษณะนี้ เอื้อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องในเนื้อหาสาระที่เรียนทั้งหมดและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อนอันดับแรก แล้วก้าวไปสู่การนำความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปประยุกต์ใช้กับภาระงานการปฏิบัติการพูดในหน่วยฝึกปฏิบัติที่กำหนดให้ เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนความสามารถทางภาษาให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องเหมาะสม รวมถึงเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา และมีความมั่นใจในฐานะผู้เรียนและผู้ใช้ภาษา

ประเด็นที่ 5 การวัดและการประเมินผล ในหลักสูตรกำหนดการวัดและประเมินผลแบบต่อเนื่องและระยะยาว เน้นกระบวนการระหว่างเรียน เน้นวัดความสามารถในการนำความรู้มาปฏิบัติ ความสามารถในการปฏิบัติและเจตคติต่อการปฏิบัติ ที่สัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ รวมถึงมีการนำการประเมินมาพัฒนาผลการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อปรับปรุงและวางแผนพัฒนาการปฏิบัติการพูดในครั้งต่อไป

2. ผลการนำหลักสูตรหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลและคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ ผลการวิจัย อาจอธิบายได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 กระบวนการกำหนดรายละเอียดเนื้อหาการเรียนรู้ในหลักสูตร เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะ เนื้อหาเกี่ยวข้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนและบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 4.60 และ 4.20 ตามลำดับ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินไว้ตั้งแต่ต้น

ประเด็นที่ 2 การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างห้องเรียนปกติกับห้องเรียนเสมือน Classstart.org และการใช้สื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้และทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองในทุกที่ ทุกเวลา ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

ประเด็นที่ 3 ความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้นของผู้เรียน เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า เนื้อหาที่ผู้เรียนระบุว่ามีความรู้เพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับผลการประเมินความต้องการจำเป็นพัฒนาสมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียน ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินก่อนการออกแบบหลักสูตร และจากการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกสะท้อนคิดของผู้เรียน ทำให้ทราบว่าเนื้อหาการเรียนรู้ในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน และเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนรู้และจดจำเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว

2.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลและอัตราพัฒนาการ
จากผลการวิจัย อาจอธิบายได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การจัดหน่วยการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจ สื่อถึงเนื้อหาและเรื่องราวที่จะเรียนในหน่วยนั้น ๆ ภายใต้มาตรฐานสมรรถนะที่กำหนดไว้ ทำให้มองเห็นภาพรวมของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหน่วยฝึกปฏิบัติที่ 5 Your style, On stage ที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล ในแบบฉบับของตนเองอย่างแท้จริง ทั้งในการเตรียมความพร้อมและการพูดนำเสนอต่อหน้าชุมชนในสถานการณ์จริง

ประเด็นที่ 2 การกำหนดผลการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องชัดเจน ในหลักสูตรได้กำหนดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ว่า เมื่อการเรียนการสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้จบสิ้นลง ผู้สอนและผู้เรียนจะทราบระดับความรู้และความสามารถของตนเองทันที

ประเด็นที่ 3 กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูล (informative public speaking tasks) เป็นกิจกรรมการพูดที่นอกจากจะเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนไปพร้อมกัน สอดคล้องกับ Iberri-Shea (2009) ที่กล่าวว่า การพูดสุนทรพจน์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนที่หลากหลาย เช่น พัฒนาทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนได้เลือกหัวข้อพูดที่ตนเองถนัดและสนใจ จะช่วยเพิ่มเจตคติและแรงจูงใจในการเรียน เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจและมีความสุขในการพูดสุนทรพจน์แล้วก็จะสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษา

ไปด้วยพร้อมกัน

ประเด็นที่ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ มีการบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ให้ตัวป้อนทางภาษาแก่ผู้เรียน ทั้งวิธีการใช้ภาษา การออกเสียง ความหมายคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กันไป แล้วจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติที่เน้นความหมาย เกิดความแม่นยำในรูปแบบภาษา และสุดท้ายผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริง ด้วยกระบวนการฝึกปฏิบัติการพูด 6 ขั้นตอนอย่างเป็นวัฏจักร (Ibberri-Shea, 2009)

ประเด็นที่ 5 การที่ผู้เรียนได้เขียนสะท้อนคิดต่อการพูดนำเสนอของตนเอง จากวิดิทัศน์การพูดนำเสนอของตนเองที่บันทึกไว้หลังเสร็จสิ้นการพูดนำเสนอในแต่ละครั้ง ส่งผลต่ออัตราพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

โรงเรียนควรนำแนวทางและวิธีการในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื่องจากในการวิจัยนี้ได้ตรวจสอบแล้วว่า การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะนี้ เป็นการนำสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติงานจริงหรือการใช้งานจริงจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้นมาพัฒนาเป็นหลักสูตร และผู้สอนควรนำนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หรือ "Moderate Class, More Knowledge" มาปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2544). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ปองรัตน์ ศรีสืบ และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 2(3), 84-98.
- รุ่งระวี สมะวรรณนะ. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น* [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/21321>
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2553). *คู่มือการดำเนินงานศูนย์ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. ๖๖๖๖*.
- สิริวรรณ ภิญโญลักษณะ. (2549). รายงานวิจัย : โครงการ "การใช้วีดิทัศน์ในการสอนแบบเข้ม เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2". ม.ป.พ. <https://opac.kku.ac.th/catalog/BibItem.aspx?BibID=b00299594>
- สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และ ฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการ ในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญา เอกของสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 17(3), 66-72.
- สำนักงานเลขาธิการ. (2556). *6 ก้าว 7 ยุทธศาสตร์ ผลการดำเนินงานรอบ 6 เดือนของสำนัก เลขาธิการสภาการศึกษา. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.*

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). *รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลอง กระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).*

ภาษาอังกฤษ

Celce-Murcia, M. (2001). *Teaching English as a second or foreign language* (3rd ed.). Heinle & Heinle.

Flowerdew, J., & Peacock, M. (2001). *Research perspectives on English for academic purposes*. Ernst Klett Sprachen.

Ibberri-Shea, G. (2009). *Using public speaking tasks in English language teaching*. ERIC. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ923450.pdf>

Jordan, R. R. (1997). *English for academic purposes: A guide and resource book for teachers*. Cambridge University Press.

Kulsili, S. (2006). A critical analysis of the 2001 *national foreign language standards-based curriculum in the Thai school system* [Doctoral dissertation]. University of Canberra. <https://researchprofiles.canberra.edu.au/en/studentTheses/a-critical-analysis-of-the-2001-national-foreign-language-standar>

Pennycook, A. (1998). *English and the discourses of colonialism*. Routledge.

Richards, J. C. (2001). *Approaches and methods in language teaching* (2nd ed.). Cambridge University Press.

Wallace, M., & Pocklington, K. (2002) *Managing complex educational change: Large-scale reorganisation of schools*. Routledge Falmer.

Wallace, M., & Poulson, L. (2003) *Learning to read critically in educational leadership and management*. Sage.